

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Burešovou ve věci

žalobkyně: **M** [redacted] **s. r. o.**, IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Maškem
sídlem Boušova 792, 190 14 Praha 9 - Klánovice

proti
žalované: **S** [redacted] **, s.r.o.**, IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená advokátkou JUDr. Janou Burleovou
sídlem Veprkova 1100, 274 01 Slaný

o určení neúčinnosti kupní smlouvy

takto:

- I. Žaloba na určení, že smlouva kupní ze dne 19. 1. 2011 uzavřená mezi žalovanou jako kupující a **BOHEMIA PLAST Kladno**, spol. s r. o., se sídlem Kladno, Železářenská 315, IČO: 61676721, jako prodávající, na jejímž základě došlo k převodu práva vlastnického na žalovanou u nemovitostí pozemku parc. č. [redacted] o výměře 238 m² – zastavěná plocha a nádvoří, v katastrálním území [redacted] Kladno, obec Kladno, okres Kladno, zapsaného na LV [redacted] v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno, pozemku parc. č. [redacted] o výměře 75 m² – zahrada, v katastrálním území [redacted] Kladno, obec Kladno, okres Kladno, zapsaného na LV [redacted] v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno, budova čp. [redacted] postavená na parcele st. [redacted], v katastrálním území [redacted] Kladno, obec Kladno, okres Kladno, zapsaného na LV [redacted] v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno, je vůči žalobkyni právně neúčinná, se zamítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Bořková

II. Žalobkyně je povinna do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalované zaplatit na náhradě nákladů řízení částku 9 149,29 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala určení neúčinnosti kupní smlouvy ze dne 19. 1. 2011, na základě které žalovaná, jako kupující, nabyla od prodávající BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o., se sídlem Železárenská 315, Kladno, IČ: 61676721, s právními účinky vkladu vlastnického práva ke dni 19. 1. 2011, nemovitosti, a to pozemky parc. č. [REDAKCE] o výměře 238 m² – zastavěná plocha a nádvoří a parc. č. [REDAKCE] o výměře 75 m² – zastavěná plocha a nádvoří a budovu čp. [REDAKCE] postavenou na parcele st. [REDAKCE], vše zapsáno u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno na listu vlastnictví [REDAKCE] pro obec a k.ú. Kladno (dále i jen „předmětné nemovitosti“), žalobu odůvodnila tím, že žalobkyně má vůči dlužníkovi BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o., vykonatelnou pohledávku ve výši 23 715 000 Kč a splnění svého nároku se domáhá v exekučním řízení. V době převodu předmětných nemovitostí, tj. 19. 1. 2011, byli jedinými jednateli a společníky dlužníka BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. a zároveň žalované S [REDAKCE], spol. s r. o., Ing. Miroslav L [REDAKCE] a Ing. Martin S [REDAKCE], kteří podepsali předmětnou kupní smlouvu jak za prodávajícího, tak za kupujícího (dalším společníkem byl Roman V [REDAKCE] který je též osobou povinnou). Dle názoru žalobkyně je tak nutné žalovanou považovat za „osobu blízkou“ dlužníkovi, tj. společnosti BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o., když tomuto názoru žalobkyně svědčí ustálená judikatura Nejvyššího soudu ČR, např. rozhodnutí ze dne 1. 8. 2002 sp. zn. 21 Cdo 2192/2001. Z uvedeného vyplývá, že žalovaná musela vědět o závazku prodávajícího – dlužníka BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o., jelikož žalovaná a dlužník jednali prostřednictvím svých jednatelů – stejných osob - Ing. Miroslava L [REDAKCE] a Ing. Martina S [REDAKCE]. BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o., původní vlastník předmětných nemovitostí, uzavřením kupní smlouvy a jejich následným převodem na žalovanou zkrátil možnost žalobkyně k uspokojení svých exekučními tituly přiznaných pohledávek. Ze strany BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. - prodávajícího šlo jednoznačně o pokus vyvést majetek, který vlastní, na svou další společnost, aby se tak mohl vyhnout jeho ztráty v exekučním řízení.
2. Žalovaná s žalobou nesouhlasila, poukázala zejména na skutečnost, že okolnosti vzniku vymáhané pohledávky jsou prošetřovány policií (č.j. KRPS-41982-2/TČ-2011-010381 a KRPS-34213-15/TČ-2011-010381) a v exekučním řízení sp. zn. 25 EXE 14/2011 vedeném u Okresního soudu v Kladně k návrhu oprávněného M [REDAKCE], s.r.o. proti povinným 1) BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o., 2) Romanu V [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem V [REDAKCE], byl podán návrh na zastavení řízení. Vzhledem k těmto skutečnostem považuje žalovaná žalobu v této věci za předčasnou.
3. Na základě skutečností uvedených žalovanou ve vyjádření a skutečností zjištěných ze spisu vedeného u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 25 EXE 14/2011, rozhodl soud usnesením ze dne 15. 1. 2012 čj. 21 C 75/2011 – 75, které nabylo právní moci dne 24. 11. 2012, o přerušení tohoto řízení do doby pravomocného rozhodnutí o návrhu povinného BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. na zastavení exekučního řízení ve věci vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 25 EXE 14/2011 dle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř., když vyhodnotil, že v rámci rozhodnutí o návrhu povinného BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. na zastavení exekuce se bude soud zabývat tím, zda oprávněný M [REDAKCE] s. r. o., tj. žalobkyně, má či nikoliv na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok a tato skutečnost má nepochybně dopad na daný spor. Usnesením ze dne 25. 3. 2014 čj. 21 C 75/2011 – 93, které nabylo právní moci dne 30. 4. 2014, soud rozhodl o pokračování přerušeného řízení, neboť usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 23. 9. 2013 čj. 25 EXE 14/2011 – 302, které nabylo právní moci dne 26. 2. 2014, bylo rozhodnuto o návrhu na zastavení exekuce tak, že se návrh povinných na zastavení exekuce zamítá, tedy odpadla překážka, pro kterou bylo řízení přerušeno.

4. Následně soud řízení přerušil opětovně, a to usnesením ze dne 7. 10. 2014 čj. 21 C 75/2011 – 106, které nabylo právní moci dne 30. 10. 2014, a to do doby skončení insolvenčního řízení vedeného stran dlužníka BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. KSPH 69 INS 13210/2014 v souladu s ustanovením § 239 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon. Usnesením ze dne 24. 1. 2018 čj. 21 C 75/2011 – 160, které nabylo právní moci dne 17. 2. 2018, soud rozhodl o pokračování v přerušném řízení, neboť usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 13. 10. 2017 čj. KSPH 69 INS 13210/2014 – B – 43, které nabylo právní moci dne 14. 11. 2017, bylo rozhodnuto o zrušení konkurzu prohlášeného v rámci uvedeného insolvenčního řízení po splnění rozvrhového usnesení, a tím tedy odpadla překážka, pro kterou bylo dané řízení přerušeno.
5. Soud poté ve věci nařídil jednání na 16. 8. 2018, a současně vyzval žalovanou k doplnění tvrzení uvedených ve vyjádření žalované, kterým navrhla zamítnutí žaloby. Žalovaná v podání ze dne 24. 6. 2018 tato svá tvrzení doplnila o uvedení, že v roce 2006 zahájila společnost M. C. Triton, spol. s r. o. se sídlem Evropská 178, Praha 6 projekt fúze nazvaný „Vaše okna“, když cílem bylo sjednotit výrobce oken a rozdělit jejich činnost dle regionální působnosti. Společnost BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. byla jednou ze společností přizvaných k jednání u kulatého stolu, dne 22. 6. 2006 byly pozvaným firmám předloženy návrhy smluv o projektu fúze. V zakládací listině společnosti již bylo uvedeno, že zúčastněné společnosti vyčlení majetek provozní a majetek neprovozní, tj. ten, který nebude určen do fúze. Dům čp. [REDAKCE] nebyl nikdy provozním prostorem určeným pro výrobu, společnost BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. užívala pouze malou část domu za účelem administrativy, výrobní činnost probíhala v jiných prostorách. Zamýšlený projekt se protáhl, mnoho účastníků od něj odstoupilo a jedním z výrobců plastových oken, který chtěl ve spolupráci a případné fúzi pokračovat byla společnost SULKO s r. o. se sídlem v Zábřehu. Zástupci uvedené společnosti intenzivně jednali se společností BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o., v roce 2008 si obě společnosti navzájem vyměnily materiály a i v případě společnosti SULKO s r. o. bylo jasné deklarováno, že do fúze přejde pouze majetek výrobní povahy, technologie a obchodu. Projekt byl dokonce prezentován v odborném tisku. Dále žalovaná uvedla, že pouhým prodejem předmětných nemovitostí nedošlo ke zmenšení jejího majetku, neboť zde bylo řádné protiplnění, a to uhrazená kupní cena ve výši stanovené na základě posudku znalce jmenovaného soudem.
6. Na toto doplnění vyjádření žalované reagovala žalobkyně podáním ze dne 21. 7. 2018, v němž uvedla, že cena za převod předmětných nemovitostí jednak nebyla adekvátní (tržní hodnota), tj. došlo ke zmenšení majetku dlužníka a jednak tato cena nebyla žalovanou uhrazena. K prokázání neadekvátnosti ceny žalobkyně navrhla stanovení soudního znalce, který by vypracoval znalecký posudek k určení tržní ceny předmětných nemovitostí ke dni převodu. K prokázání zaplacení ceny žalobkyně navrhla, aby soud uložil žalované povinnost prokázat převod finančních prostředků na bankovní účet dlužníka, tj. společnosti BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o.
7. Soud, jak již uvedl shora, ve věci nařídil jednání na 16. 8. 2018 v 8.30 hodin do jednací síně č. 9 v budově Okresního soudu v Kladně, žalobkyně se z tohoto jednání prostřednictvím svého právního zástupce omluvila, žalovaná se jednání zúčastnila prostřednictvím své právní zástupkyně. Soud při tomto jednání provedl listinné důkazy označené účastníky v jejich podáních, a vzal z nich za prokázané tyto skutečnosti.
8. Kupní smlouvou ze dne 19. 1. 2011, výpisem z katastru nemovitostí prokazujícím stav evidovaný k datu 14. 6. 2011 stran LV [REDAKCE] bylo prokázáno, že uvedená smlouva byla uzavřena mezi společnostmi BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. jako prodávající a žalovanou jako kupující, kdy předmětem smlouvy byl prodej předmětných nemovitostí za kupní cenu ve výši 2 800 000 Kč se závazkem kupujícího uhradit ji nejpozději do jednoho měsíce poté, kdy kupní smlouva bude s vyznačeným rozhodnutím katastrálního úřadu o vkladu vlastnického práva doručena alespoň jedné ze smluvních stran. Ke dni 14. 6. 2011 byla žalovaná zapsána v katastru

nemovitostí jako vlastník předmětných nemovitostí na základě smlouvy kupní ze dne 19. 1. 2011 s právními účinky vkladu práva ke shodnému dni.

9. Exekutorským zápisem sp. zn. 167 EZ 78/2010 sepsaným dne 10. 12. 2010 Mgr. Jakubem Richterem, exekutorským koncipientem soudního exekutora JUDr. Igora Ivanka, Exekutorský úřad Praha 10 se sídlem Na Zátorce 12, 160 00 Praha 6 bylo prokázáno, že účastníci, a to žalobkyně jako osoba oprávněná na straně jedné a BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. a Roman V[redacted] nar. [redacted] jako povinné osoby na straně druhé, uzavřeli ve formě tohoto exekutorského zápisu dohodu o splnění dluhu ze závazkového právního vztahu, se svolením k přímé vykonatelnosti tohoto exekutorského zápisu, kdy osoby povinné shodně prohlásily, že mají závazek vůči osobě oprávněné ve výši 23 715 000 Kč z titulu tří směnek vlastních a zavázali se zaplatit uvedenou pohledávku osoby oprávněné do 31. 1. 2011 na v exekutorském zápisu specifikovaný účet osoby oprávněné se souhlasným prohlášením povinných osob, že pro případ nesplnění závazku dle tohoto exekutorského zápisu dávají výslovný souhlas, aby tento exekutorský zápis byl přímo vykonatelný dle ustanovení § 274 písm. d) občanského soudního řádu, resp. ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) exekučního řádu.
10. Podstatným obsahem spisu Okresního soudu v Kladně sp. zn. 25 EXE 14/2011, konkr. usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 3. 5. 2011 čj. 25 EXE 14/2011 – 33, byla ve věci oprávněné – žalobkyně proti povinným BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. a Romanu V[redacted], nar. [redacted] nařízena podle exekutorského zápisu ze dne 10. 12. 2010 sp. zn. 167 EZ 78/10 k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 23 715 000 Kč a pro náklady exekuce oprávněné a soudního exekutora, které budou v průběhu řízení stanoveny, exekuce na majetek povinných a provedením této exekuce soud pověřil soudního exekutora JUDr. Igora Ivanka, Exekutorský úřad Praha 10 se sídlem Na Zátorce 590/12, 160 00 Praha 6. Proti tomuto usnesení podali povinní odvolání, o kterém rozhodl Krajský soud v Praze, usnesením ze dne 29. 2. 2012 čj. 32 Co 571/2011 – 103, které nabylo právní moci dne 28. 3. 2012 tak, že usnesení soudu I. stupně potvrdil. Usnesením Okresního soudu v Kladně ze dne 30. 4. 2013 čj. 25 EXE 14/2011 – 264 byl návrh povinných na zastavení exekuce zamítnut, k odvolání povinných proti uvedenému usnesení Krajský soud v Praze usnesením ze dne 27. 6. 2013 čj. 32 Co 309/2013 – 293 usnesení soudu I. stupně zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Okresní soud v Kladně opětovně, a to usnesením ze dne 23. 9. 2013 čj. 25 EXE 14/2011 – 302, návrh povinných na zastavení exekuce zamítl, k odvolání povinných Krajský soud v Praze usnesením ze dne 17. 2. 2014 čj. 32 Co 551/2013 – 332, které nabylo právní moci dne 26. 2. 2014 usnesení soudu I. stupně potvrdil, když uzavřel, že oprávněný, tj. žalobkyně, má na vymáhané plnění nárok podle hmotného práva, kdy jeho nárok vyplývá ze směnek (ze směnky vlastní vystavené společností BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. dne 24. 2. 2010 na řad pana Jaroslava D[redacted], se splatností 30. 4. 2010, znějící na částku 7 905 000 Kč, avalované za výstavce, mj. ze strany Romana V[redacted] a rubopisované ve prospěch společnosti M[redacted] s. r. o., ze směnky vlastní vystavené společností PARLET STAVITELSTVÍ a. s. dne 24. 2. 2010 na řad pana Jaroslava D[redacted] se splatností 30. 4. 2010 znějící na částku 7 905 000 Kč avalované za výstavce, mj. ze strany společnosti BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. a ze strany pana Romana Vaška, rubopisované ve prospěch společnosti M[redacted] s. r. o., dále ze směnky vlastní vystavené společností BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. dne 24. 2. 2010 na řad pana Jaroslava D[redacted] se splatností 30. 4. 2010 znějící na částku 7 905 000 Kč avalované za výstavce, mj. ze strany Romana V[redacted] a rubopisované ve prospěch společnosti M[redacted] s. r. o.), které povinní buď jako výstavce nebo per aval za výstavce podepsali (první povinný, tj. BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. je ve dvou případech výstavce a v jednom avalista, druhý povinný, tj. Roman V[redacted], nar. [redacted] je ve všech případech avalista) a zavázali se tak zaplatit na řad Jaroslava Dvořáka celkem 23 715 000 Kč. Ve vztahu k věřiteli jsou oba povinní zavázáni společně a nerozdílně. Původní majitel práva ze směnek převedl rubopisem na oprávněného, tj. společnost M[redacted] s. r. o.

11. Usnesením Policie ČR ve věci vedené u Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, územní odbor Kladno, pod čj. KRPS-41982-2/TČ-2011-010381, usnesením Policie ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, územní odbor Kladno ze dne 21. 2. 2012 čj. KRPS-34213-15/TČ-2011-010381, byla odložena trestní věc podezření ze spáchání přečinu poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit podezřelý Roman V[redacted], nar. [redacted] tím, že převedl dne 14. 4. 2010 bezúplatně darovacími smlouvami zde specifikované nemovitosti Michalu V[redacted], nar. [redacted] a Lence V[redacted], nar. [redacted], ačkoli si byl vědom svého závazku u věřitele společnosti M[redacted], s. r. o. z titulu tří smének vlastních znějících každá na částku 7 905 000 Kč se splatností 30. 9. 2010, když tímto jednáním měl zmařit, byť jen částečně, uspokojení věřitele společnosti M[redacted], s. r. o., které nebyla částka 23 715 000 Kč do současné doby uhrazena. Odložení trestní věci policie odůvodnila tím, že nejde o podezření z přečinu, a ani není na místě věc vyřídit jinak.
12. Projektem fúze „Vaše okna“, pozvánkou na III. kulatý stůl dne 21. 6. 2006, návrhem smlouvy o projektu, zakládací listinou projektu, novinovým článkem v časopisu Report „Velká okenářská konsolidace“ byla prokázána tvrzení žalované uvedená v jejím vyjádření stran projektu fúze „Vaše okna“. Obraty společnosti BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. a tržní hodnotou této společnosti k jednání bylo prokázáno, že obrat uvedené společnosti v roce 2007 byl 228 792 000 Kč, v roce 2008 byl 145 127 000 Kč, v roce 2009 byl 134 962 990 Kč a v roce 2010, resp. do března roku 2010 byl 20 700 000 Kč s tím, že k datu 31. 3. 2010 měla uvedená společnost celkem 57 zaměstnanců. Tržní hodnota společnosti k jednání byla ve výši 113 800 000 Kč a závazky této společnosti ve výši 10 900 000 Kč, cena k jednání tedy byla ve výši 102 900 000 Kč.
13. Ze shora uvedených skutkových zjištění soud učinil následující závěr, který je pro posouzení věci dostatečný. Žalobkyně má vůči společnosti BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. a Romanu V[redacted], nar. [redacted] vykonatelnou pohledávku ve výši 23 715 Kč, která dosud trvá a ohledně níž je vedeno exekuční řízení u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. 25 EXE 14/2011 ve věci oprávněné – žalobkyně proti povinným BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. a Romanu V[redacted], nar. [redacted]. Několik dní před splatností této pohledávky (splatnost byla dohodnuta zúčastněnými osobami do 31. 1. 2011) dlužník BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. prodala Kupní smlouvou ze dne 19. 1. 2011 předmětné nemovitosti žalované za kupní cenu ve výši 2 800 000 Kč se závazkem kupujícího uhradit kupní cenu nejpozději do jednoho měsíce poté, kdy kupní smlouva bude s vyznačeným rozhodnutím katastrálního úřadu o vkladu vlastnického práva doručena alespoň jedné ze smluvních stran. Žalovaná byla zapsána do katastru nemovitostí jako vlastníka předmětných nemovitostí ke dni 14. 6. 2011 s právními účinky vkladu práva ke shodnému dni, žalobkyně se domáhala určení neúčinnosti kupní smlouvy ze dne 19. 1. 2011 žalobou podanou u soudu dne 31. 8. 2011.
14. Podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“) tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle odst. 2 citovaného ustanovení není-li stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Podle odst. 3 uvedeného ustanovení není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv, uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.
15. Podle ustanovení § 3030 o. z., i na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů, se použijí ustanovení části I.
16. V daném případě předmětem řízení bylo rozhodování o odpůrcí žalobě. Při právním posouzení prokázaného skutkového stavu věci soud vzhledem k datu kupní smlouvy dne 19. 1. 2011,

ohledně níž žalobkyně požaduje určení, že je vůči ní právně neúčinná, postupoval v souladu se shora citovanými přechodnými ustanoveními dle níže uvedených právních předpisů.

17. Podmínky, za nichž může věřitel odporovat právním úkonům dlužníka, stanoví § 42a zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“). Podle odst. 1 tohoto ustanovení se věřitel může domáhat, aby soud určil, že dlužníkovy právní úkony, pokud zkracují uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, jsou vůči němu právně neúčinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li nárok proti dlužníkovi z jeho odporovatelného úkonu již vymahatelný anebo byl-li již uspokojen. Podle odst. 2 citovaného ustanovení odporovat je možné právním úkonům, které dlužník učinil v posledních třech letech v úmyslu zkrátit své věřitele, musel-li být tento úmysl druhé straně znám a právním úkonům, kterými byli věřitelé dlužníka zkráceni a k nimž došlo v posledních třech letech mezi dlužníkem a osobami jemu blízkými (§ 116, 117), nebo které dlužník učinil v uvedeném čase ve prospěch těchto osob, s výjimkou případu, když druhá strana tehdy dlužníkům úmysl zkrátit věřitele i při náležité pečlivosti nemohla poznat. Podle odst. 3 a 4 citovaného ustanovení právo odporovat právním úkonům lze uplatnit vůči osobě, v jejíž prospěch byl právní úkon učiněn, nebo které vznikl z odporovatelného úkonu dlužníka prospěch. Právní úkon, kterému věřitel s úspěchem odporoval, je vůči němu neúčinný potud, že věřitel může požadovat uspokojení své pohledávky z toho, co odporovatelným právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku; není-li to dobře možné, má právo na náhradu vůči tomu, kdo měl z tohoto úkonu prospěch.
18. Odporovatelný je takový právní úkon dlužníka, který učinil v posledních 3 letech v úmyslu zkrátit věřitele, musel-li být tento úmysl druhé straně znám. Jedná-li se však o právní úkon mezi dlužníkem a osobami jemu blízkými, úmysl dlužníka zkrátit jeho věřitele v takovém případě zákon předpokládá a je na osobách dlužníkovi blízkých, aby prokázali, že úmysl dlužníka zkrátit věřitele v době, kdy byl právní úkon učiněn, nemohli ani při náležité pečlivosti poznat. Judikatura dovodila, že dlužníkovi právní úkony zkracují uspokojení pohledávky věřitele tehdy, jestliže vedou ke zmenšení majetku dlužníka, a jestliže v důsledku nich nastalé zmenšení majetku má současně za následek, že věřitel nemůže dosáhnout uspokojení své pohledávky z majetku dlužníka, ačkoli – nebýt těchto úkonů – by se z majetku dlužníka alespoň z části uspokojil (viz. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. 1. 2002 sp. zn. 21 Cdo 549/2001). Ke zkrácení uspokojení vymahatelné pohledávky tedy nemůže dojít, zmenší-li se sice majetek dlužníka, avšak vlastní-li dlužník navzdory odporovanému právnímu úkonu a dalším svým dluhům takový majetek, který sám o sobě postačuje k tomu, aby se z něho věřitel uspokojil.
19. Po právní stránce soud věc hodnotil následovně. Žalobkyně v řízení prokázala, že má vykonatelnou peněžitou pohledávku vůči dlužníkovi společnosti BOHEMIA PLAST Kladno, spol. s r. o. z titulu tří směnek vlastních znějících vždy na částku 7 905 000 Kč, a že tento dlužník je vůči žalobkyni jako věřiteli zavázán společně a nerozdílně s dalším dlužníkem, a to Romanem V [redacted], nar. [redacted]. Ke dni, ke kterému vznikly účinky vkladu práva do katastru nemovitostí podle sporné smlouvy kupní ze dne 19. 1. 2011, tj. ke dni 14. 6. 2011, činila výše pohledávky žalobkyně vůči uvedeným dlužníkům celkovou částku 23 715 000 Kč. Žalobkyně tedy prokázala svou aktivní věcnou legitimaci k podání žaloby v tomto řízení, jakož i to, že žaloba byla podána v zákonné tříleté (prekluzivní) lhůtě, neboť ta počala běžet dnem následujícím po dni, ke kterému vznikly účinky vkladu práva do katastru nemovitostí, tj. dnem 15. 6. 2011, a žaloba byla podána již dne 31. 8. 2011. Při podání odpůřící žaloby má žalobkyně břemeno tvrzení a důkazu nejen ke skutečnosti, že má vůči dlužníkovi vykonatelnou pohledávku, ale též ke skutečnosti, že dlužník v posledních 3 letech učinil úkon v úmyslu zkrátit své věřitele, a že takový úkon byl druhé straně znám. Tento úmysl a jeho znalost druhou stranou patří k podstatě institutu relativní neúčinnosti a obojí musí dokázat odporující věřitel, v daném případě žalobkyně. Žalobkyně však v řízení neuvedla dostatečná tvrzení a nenavrhl důkazy způsobilé k prokázání uvedených skutečností, za nichž věřitel může odporovat právním úkonům dlužníka, a tím, že se dobrovolně vzdala účasti na soudním jednání dne 16. 8. 2018, se připravila o možnost být poučena soudem dle § 118a odst. 1

a 3 o. s. ř. k doplnění tvrzení a označení důkazů k jejich prokázání stran uvedených skutečností, které jsou předpoklady úspěšného odporu. Soud nesdílí názor žalobkyně, že je nutné žalovanou vzhledem ke shodným osobám v postavení jednatelů a společníků jak u dlužníka BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o., tak u žalované S [redacted] s. r. o., považovat za „osobu blízkou“ dlužníkovi, tj. společnosti BOHEMIA PLAST KLADNO, spol. s r. o. a její odkaz na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 1. 8. 2002 sp. zn. 21 Cdo 2192/2001, nepovažuje za přílehlavý. Podle uvedeného rozhodnutí je právnická osoba ve smyslu ustanovení § 42a odst. 2 obč. zák. osobou blízkou dlužníku, který je fyzickou osobou, je-li dlužník jejím statutárním orgánem (členem statutárního orgánu), jakož i tehdy, je-li dlužník společníkem, členem nebo zaměstnancem této právnické osoby, popřípadě má-li k ní jiný obdobný vztah a současně, kdyby důvodně pocíťoval újmu, kterou utrpěla právnická osoba, jako újmu vlastní. Rozhodnutí tedy řeší pro situace „osoby blízké“ dlužníkovi vztah právnické osoby a dlužníka, který je fyzickou osobou s určitým postavením v dané právnické osobě, nikoliv vztah dvou právnických osob, kdy jedna z nich je dlužníkem. Soud tedy uzavírá, že žalobu žalobkyně zamítl pro neunesení břemene tvrzení a důkazu ke skutečnostem, které jsou předpokladem úspěšného odporu. S ohledem na dostatečně zjištěný skutkový stav věci pro rozhodnutí soudu za situace, kdy žalobkyně, jak již bylo shora uvedeno, se svou omluvenou nepřítomností při jednání dne 16. 8. 2018, připravila o možnost být poučena soudem ve smyslu ustanovení § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř., neprovedl další žalobkyní navržené důkazy v jejím podání ze dne 20. 7. 2018, konkr. ustanovení soudního znalce ke zjištění tržní ceny předmětných nemovitostí ke dni převodu a uložení povinnosti žalované prokázat převod finančních prostředků z titulu úhrady kupní ceny na bankovní účet dlužníka.

20. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalované, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 9 149,29 Kč. Tyto náklady se sestávají z nákladů zastoupení žalované advokátem dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“). Žalovaná byla nejprve zastoupena advokátem JUDr. Petrem Knapem, který učinil dva úkony právní služby (převzetí věci a vyjádření), tj. celkem 3 000 Kč, dále mu náleží náhrada hotových výdajů za tyto dva úkony právní služby po 300 Kč, tj. celkem 600 Kč dle § 13 AT a dle § 137 odst. 3 o. s. ř. 21 % DPH z uvedeného ve výši 756 Kč, celkem 4 356 Kč. Žalovaná následně byla zastoupena advokátkou JUDr. Janou Burleovou, které náleží odměna za dva úkony právní služby (sepis vyjádření, účast na jednání dne 16. 8. 2018) po 1 500 Kč dle § 9 odst. 1 a § 7 bod 4 AT, celkem tedy 3 000 Kč, dále náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč dle § 13 AT, tj. celkem 600 Kč, náhrada za promeškaný čas ve výši dvou půlhodin po 100 Kč dle § 14 AT, celkem 200 Kč a náhrada cestovních výdajů ve výši 161,40 Kč za cestu ze sídla advokátky ve Slaném k Okresnímu soudu v Kladně a zpět o celkové vzdálenosti při jedné cestě 30 km (základní náhrada za používání silničního motorového vozidla ve výši 4 Kč/km krát 30 km činí 120 Kč, výše náhrady za spotřebované pohonné hmoty při kombinované spotřebě 4,2 l/100 km a ceně pohonných hmot 32,80 Kč/litr činí při 30 km celkem 41,40 Kč) dle § 13 odst. 4 AT ve spojení s § 158 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce a § 4 vyhlášky č. 463/2017 Sb. a dále dle § 137 odst. 3 o. s. ř. 21 % DPH z uvedeného ve výši 831,89 Kč. V souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř. soud stanovil povinnost žalobkyni zaplatit tuto náhradu nákladů řízení k rukám právní zástupkyně žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu ve dvojím vyhotovení.

Kladno 16. srpna 2018

JUDr. Martina Burešová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Bořková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 2. 7. 2019 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2019 čj. 27 Co 4/2019 – 326 a vykonatelnost se s ohledem na uvedené nevyznačuje. Připojení doložky provedla Markéta Bořková dne 16. 8. 2019.